

EL CAMPUS

de l'Autònoma

NÚM 11

JUNY 2001

Estudiants contra la globalització 10 ■ Esther Barbé reflexiona sobre la integració europea 15 ■ L'Institut Camões ens ajuda a conèixer la cultura portuguesa 19 ■ La llicenciatura de Geografia entra a la xarxa 26 ■ Els estudiants fan balls de saló 28 ■

J.F.VILCHEZ

Estudiants, professors, tècnics i PAS omplen el campus amb la seva presència. Cotxes, trens, autobusos, i ferrocarrils van i vénen. És la UAB un dia qualsevol. Què passa a partir de les 21 hores, quan acaben les classes? L'Autònoma canvia de cara. Comença la vida nocturna.

Quan els fanals s'encenen, no només hi ha facultats tancades. Apareix un altre campus, amb més quietud, que té els seus propis protagonistes: guardes de seguretat, estudiants d'ulls mig tancats, altres animant-se per sortir... tots plegats formen un món universitari molt diferent del que estem acostumats a veure. Hem volgut fer d' *El Campus* el testimoni d'una d'aquestes nits. Comencem el nostre recorregut amb aquells que, desafiant la son amb més d'un cafè esperant a prop, passen les hores nocturnes amb llibres i apunts estesos sobre la taula.

Primera parada: 23.00 h.

Estem a la sala d'estudi del Servei d'Idiomes, substituïda de la que hi havia abans a Medicina. És gran, amb diverses sales,

una amb màquines de begudes i menjar que fa les funcions de bar, i passadissos on la gent descansa la ment quan es fa necessari. Deu haver-hi unes 30 persones, i la majoria ve en parelles. Hi ha silenci fins i tot al bar. Parlem amb el David, que estudia *telecos* a Vilanova, però, com és de Santa Perpètua, la UAB li queda molt a prop. Ve a la sala d'estudi en comptes d'anar a la Biblioteca de Socials perquè diu que no és tan seriosa, que pot sortir més fàcilment per fer un descans i parlar; hi està més a gust. Ve a estudiar aquí sempre, ahir va estar-s'hi fins a les 6 h. "A aquestes hores però, no queda ningú. Es buida a partir de les 3.30 h.- 4 h.", ens diu. El David ve amb el Dani, un amic seu que estudia Infermeria a Terrassa en un centre adscrit a

la UAB. “Jo vinc perquè a casa em relaxo massa... veig la tele, menjo. Aquí, com que veig gent estudiant, m’obliga a treballar”, comenta el Dani.

A aquesta sala d’estudi ve molta gent de fora de l’Autònoma, de la UPC i de llocs propers, i molts estudiants d’Informàtica. L’Emma, estudiant de quart de Medicina, ens diu que els estudiants de la seva carrera abans venien més de nit. Ara, només quan s’apropen els exàmens. Parlem amb dos estudiants d’Informàtica, que vénen cada dia des de Sant Cugat després de sopar. Ens diuen que tenen molts parcials i pràctiques. “Venim aquí perquè la feina que tenim per fer és avorrida, i així ens motivem”, comenten.

Hi ha un vigilant que va passant de tant en tant, fent ronda per controlar que tot està com cal. Però, tot i així, com ens comenta el Dani, de vegades es produeixen mostres de gamberrisme. La setmana passada, a les vuit del matí, va veure un extintor utilitzat, una porta trencada i el lector del codi de barres del Servicaixa també trencat. Malgrat tot, la tranquil·litat no deixa de ser la nota predominant.

El Rectorat: 0.00 h.

Arribem al Rectorat, on ens han dit que es troba el centre de seguretat del campus. Ens reben dos gossos bordant, sort que estan lligats... Un és del vigilant fix, el Josep, que ens explica que des d’allà es controlen totes les càmeres de seguretat, i que les facultats tenen alarmes connectades entre sí, per la qual cosa mai hi ha incidències importants. Fa una estona, però, els han avisat que hi ha un foc prop del ferrocarril, i han anat a inspeccionar. Hi ha dos patrulles amb Nissan Patrol que van fent rondes pel campus, a més de vigilants fixes: un a la plaça Cívica, un a la Vila, un altre a la Biblioteca de Socials...

L’Hospital veterinari: 0.15 h.

És tota una sorpresa el que ens trobem durant el recorregut pel campus de la UAB. Es tracta d’un hospital privat d’animals, que està obert les 24 hores del dia, durant tot l’any. L’Anna, una estudiant que porta una setmana, ens diu que hi ha veterinaris i alumnes en pràctiques, que fan tornos de nit. Comencen a les 12 hores, i alguns es queden fins el matí. “Hi ha nits mogudes i d’altres amb poca feina”, ens comenta. A la nit, aquest centre, funciona com a servei d’Urgències, on es reben els casos de la gent que viu a la zona i d’altres referits per qualsevol centre veterinari. És un hospital de referència, perquè té molts mitjans i especialistes. Quan marxem, veiem com l’Anna surt fora a passejar un gosset.

Estudiar a la Biblioteca de Socials és una bona alternativa per passar la nit i no sentir-se sol.

Obrir 365 dies, 24 h.

És la 1 h. Arribem a la biblioteca de Ciències Socials, un lloc presumptament més seriós que la Sala d’Estudi d’abans. Molta gent opta per aquest edifici per cobrir les hores d’estudi nocturn. I al·licients per escollir-lo no hi falten: és una edificació de tres plantes, amb sales diferents, quatre ordinadors connectats a Internet, i capacitat per a molta gent. Quan arribem, hi ha prop de 40 persones. Coneixem la Llúcia, vigilant de seguretat de la biblioteca, que hi treballa 12 hores; des de les 21 h., quan marxa el personal, fins les 9 h, així que és la guia ideal per esbrinar què s’hi cuina. A la Llúcia li consta que aquesta és en principi l’única biblioteca universitària del país oberta tot l’any les 24 hores. Part de la seva feina és elaborar una

■ **Molts estudiants que venen de nit no fan la carrera a la UAB**

■ **La vigilància fa difícil que hi hagi incidències nocturnes**

J.F. VILCHEZ

estadística amb el nombre de gent que entra i surt, a quines hores, i de quines llicenciatures majoritàriament. Dret, Econòmiques i Ciències són les guanyadores. Són dades curioses, perquè trenquen tòpics. Se sol tenir la imatge de l'opositor o el que prepara el MIR com a públic objectiu d'una biblioteca a la nit, però, com ens comenta la vigilant, aquesta gent sol venir més aviat de dia, des de les 7 h. del matí fins a la nit. Ella opina que fa una feina tranquil·la, perquè la gent es comporta, no hi ha problemes, i fins i tot arriba a conèixer alguns estudiants que vénen sovint. Els últims, afirma, "solen marxar a les 5 h., quan arriba la dona de la neteja, perquè fa soroll i llavors la gent aprofita per marxar ja". També coneixem l'Óscar, que és un

Curiositats nocturnes

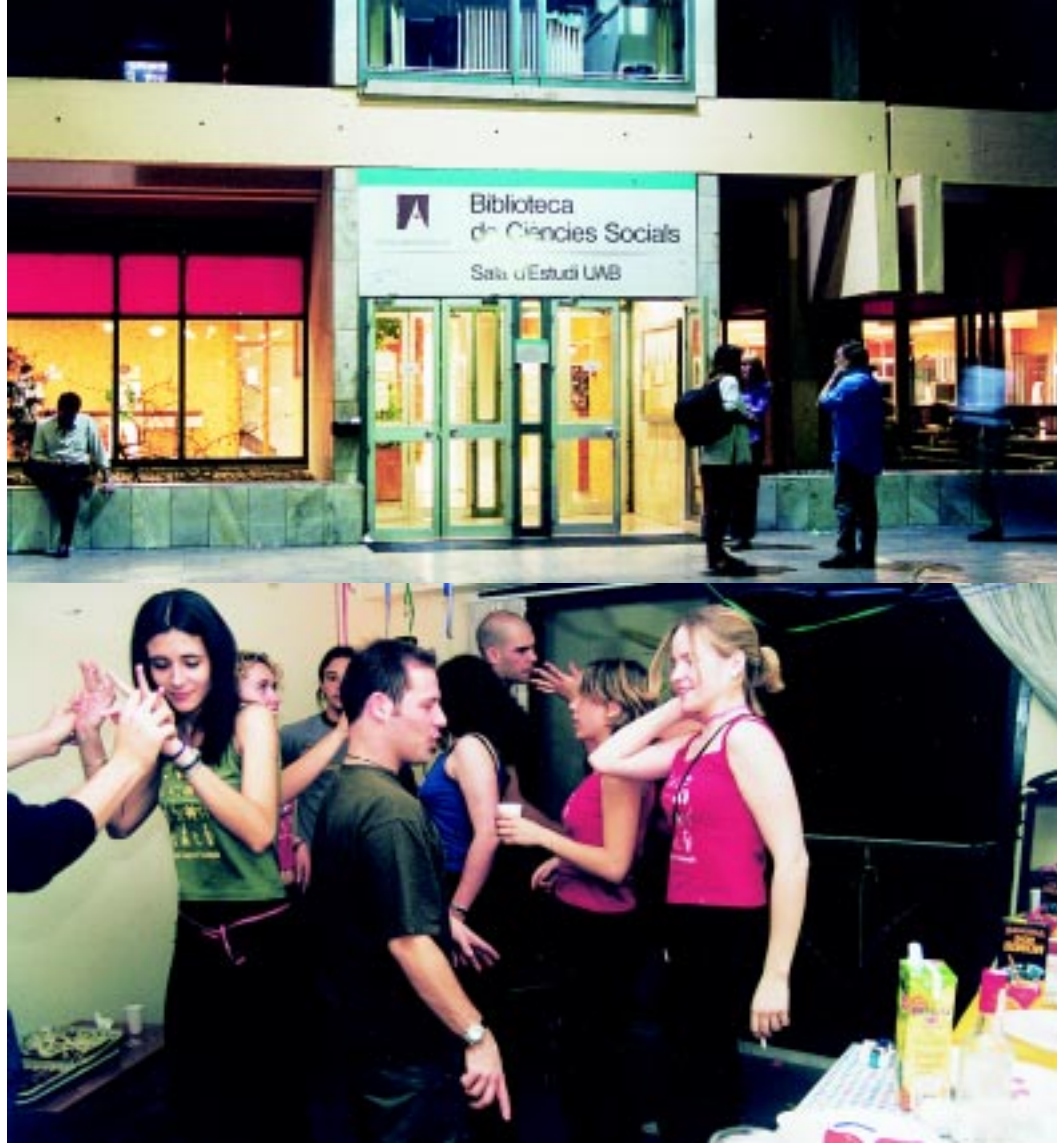
L'Autònoma de nit ha estat protagonista de curiositats vàries. Una nit única va ser fa un parell d'anys, just després de la polèmica visita d'Aznar. Es va fer una gran festa, una *rave*, davant de la Biblioteca de Lletres en protesta per la violenta intervenció policial. A la penúltima Festa de l'Autònoma dos nois van escalar, sorprenentment, una de les quatre columnes fins a dalt. A les sales d'estudi també hi passen coses. No fa gaire, algú va robar els diners de la màquina de llaminadures del SIM. Com que va quedar oberta, els alumnes que hi van anar per estudiar aquella nit van menjar de tot gratis.

veterà de la biblioteca. Fa quart de Farmàcia a la UB, viu a Cerdanyola i durant la carrera ha vingut gairebé cada nit; fins i tot es porta el sopar. "Els dies entre setmana em quedo fins les dues, però el cap de setmana de vegades se'm fa de dia", explica aquest estudiant. Diu que al maig ja veu la biblioteca més plena, i ens explica una anècdota curiosa: hi ha una noia, a qui anomenen *La Vikinga*, que cada nit ve i s'està des de la 1 fins les 7 h. als ordinadors connectada a Internet.

Acabem el nostre recorregut d'aquesta nit a la Vila Universitària. Cap a la 1.30 h., passem per allà. Hi ha llum a prop del 80% dels pisos. Al carrer, un grup de cinc nois i dues noies juguen un improvisat partit de futbol, mentre beuen unes cerveses. Descubrim la sala

■ **Els estudiants que venen més de nit són de Ciències, Dret i Econòmiques**

■ **El Frankfurt concentra el gruix de l'ambient nocturn de la Vila**

J.F.VILCHEZ

d'estudi del club de Residents. Hi ha tres persones. La Lucía, una noia de Publicitat, ens explica que això és un club de la Vila, obert a tothom tota la nit. El club organitza un fòrum de cinema dilluns i divendres a les 22 h., fa balls de saló, i ara han posat un ordinador amb Internet. Quan marxem, mitja hora després, ja hi ha més de deu persones a la sala.

La veritat és que la tranquil·litat durant la nit és absoluta. No hi ha gairebé ningú, i el silenci del campus es fa fins i tot inquietant. Ha resultat, en definitiva, tota una experiència...

La Vila: un Univers propi

Però la Vila és molt més que el que veiem en una nit, i és que constitueix tot un petit micro-univers, les nits del qual també formen la UAB. A la Vila, hi conviuen dues filosofies de vida diferents, dos pols oposats

de la vida de l'estudiant. D'una banda els mussols addictes al cafè per a estudiar, i de l'altra, els que barregen la música amb begudes transparents.

Passejar un dijous per la nit per la Vila permet descobrir a la perfecció els seus dos móns: darrere les finestres es contraposen les pantalles d'ordinadors engegats, la foscor als pisos de la gent que està de festa, i els que opten per la cultura de sofà i televisió. Combinar aquestes activitats a gust de tothom no és fàcil, i sorgeixen queixes. Cada part ha de cedir i aguantar, és la millor solució.

Les festes als pisos són una manera ideal de començar la nit. Música a molts decibels, molta gent concentrada en un espai reduït, i un got a cada mà. La situació és ideal fins a l'hora de marxar: tothom surt del seu cau, i es dirigeix a la parada d'autobusos, que són, per als amants

de la festa, una bona i barata alternativa al cotxe quan es porten unes copes de més. Per tan sols 100 pessetes, es pot anar i tornar des de la Vila a la Zona Hermètica de Sabadell, amb horaris prou flexibles (anada: de 0.00 h. a 2 h., i tornada des de les 3 h. a les 5.30 h., en intervals de 20 minuts).

Les discoteques Park Paladium, Nyap-Buff i Bora Bora ofereixen autobusos propis, que et deixen a la porta del local.

D'altra banda, els que decideixen quedar-se a la Vila saben que les festes dels veïns acabaran a les 2. Joaquim Ibáñez, recepcionista i cap de seguretat a la Vila, explica que els serveis d'autobusos beneficien la comunitat vilatana, perquè asseguruen que les festes no es perllonguin tota la nit, i que els que no surten puguin dormir tranquils, cosa que es tradueix en menys queixes pel soroll. El vigilant, cada nit, fa un

Música, amics i beguda són indispensables per fer festa.

J.F. VILCHEZ

JOSÉ VEIGA

recorregut per la vila, controlant i rebent les queixes dels estudiants. La normativa estableix la prohibició de fer soroll després de mitjanit. El vigilant passa pels pisos dels qui fan més gresca per avisar que parin la música. De tota manera, la Rosa, una estudiant de la Vila, afirma: “No serveix de res trucar al vigilant, perquè mai no li fan cas, baixen la música deu minuts, però la tornen a pujar”.

Futbol i cervesa

Un dels punts neuràlgics de la Vila és el Frankfurt, el bar que concentra l'activitat nocturna de la Vila al llarg de la setmana. Si hi ha futbol, es té una bona excusa per sortir de casa i anar al Frankfurt a veure el partit i fer una cervesa. També els dos futbolins del bar són testimonis de reunions de grups d'amics al seu voltant, que també aporten una dosi extra

de soroll i gresca a l'entorn del Frankfurt, amb la música, la televisió i les converses.

Rodri, un dels cambrers, explica que és difícil controlar l'horari de tancament del bar, especialment el dijous, i que a les dotze és impossible tancar, ja que la gent no té ganes de marxar tan d'hora. Així doncs, no poden evitar el soroll de la gent al bar. Els caps de setmana també hi ha vida a la nit de la UAB. A la Vila, molts pisos es queden buits els divendres, però encara hi resten els *Erasmus* i més gent que decideix quedar-se. És per això que les nits de cap de setmana també tenen el seu encant, amb una Vila Universitària més silenciosa. El Ferran afirma: “La tranquil·litat de les nits aquí, sobretot ara que arriba l'estiu, convida tant a l'estudi com a fer un sopar amb els amics a qualsevol terrassa dels pisos”. El cap de setmana també hi ha un

Tancar-se per estudiar o fer unes cerveses a la terrassa. S'ha de triar!

servei d'autobusos per desplaçar-se de nit a la Vila. Es tracta de l'Interbús, un conveni entre l'Ajuntament de Cerdanyola, la Vila Universitària i la companyia Sarbús. El servei permet als habitants de la Vila, per 250 pessetes, anar fins a Barcelona o Cerdanyola; es pot sortir entre les 22.30 h. i les 3.00 h. des de la Vila, i tornar des de Barcelona des de les 23.30 h. a les 3.55 h.

A les nits de la Vila també hi trobem anècdotes marcades per la cultura televisiva. Quan hi ha futbol, a la Vila es genera un ambient nocturn interessant, sobretot quan hi ha algun partit europeu entre setmana. El Joan explica: “Quan juga el Barça és impressionant, la gent crida i es concentra al Frankfurt, on l'ambient és més escandalós”. Guarda a la memòria especialment la nit de la final de la Recopa d'Europa de fa dos anys, quan jugava el Mallorca. “La Vila es va omplir de banderes mallorquines, i la gent es va passar la nit fent gresca”, recorda el Joan.

El fenòmen *Gran Hermano* també ha arribat als pisos vilatans, i posa el seu granet de sorra a la vida nocturna. El Jaume explica que “és molt divertit veure que, quan fan fora de la casa algú que tothom odia, la gent surt dels pisos fent soroll amb cassoles i amb qualsevol instrument que tinguin a mà”. Així doncs, la Vila conforma un món propi que, juntament amb la resta del que hem conegut, crea una UAB oposada a la que coneixem. Una Autònoma nocturna que comença a les 21 h., quan es tanquen totes les facultats, i acaba a les 5 h quan arriben els professionals de la neteja, que seran els primers en veure sortir el sol... ■

Marta Fernández
Sion Fullana
Vanessa Pi
Marc Roca

■ **Carles Solà Ferrando**
Rector de la UAB

Atac a l'autonomia universitària

Davant d'un projecte de tanta rellevància com és l'avantprojecte de llei que ha de regular en el futur les universitats de l'Estat (*Ley Orgánica de Universidades*, LOU), crec que és molt important que el conjunt dels membres de la comunitat universitària (professorat, estudiants i personal de l'administració i serveis) pugui donar la seva opinió i les seves contribucions a un procés greument mancat de diàleg i consulta fins ara.

Cal dir que la lectura de l'avantprojecte és molt preocupant. Crec sincerament que l'avantprojecte no respon a les necessitats i problemes que té la universitat de l'Estat en el seu conjunt i més específicament la universitat catalana i la nostra en particular.

No pretenc fer una anàlisi exhaustiva del text, però crec que és la meva obligació assenyalar alguns aspectes sobre els que estic convençut que el Govern Espanyol hauria de conèixer l'opinió dels universitaris.

En particular: limita greument l'autonomia universitària, fent dependre de membres externs el govern ordinari de la universitat, així com rebaixant extraordinàriament la participació del professorat no funcionari, dels estudiants i del PAS. El sistema que es proposa per l'elecció del rector (sense precedents solvents coneguts). L'anunciada supressió de les proves d'accés a la universitat, la qual cosa pot posar en perill la igualtat d'oportunitats dels estudiants. El sistema de selecció del professorat universitari, que queda

totalment aliè a la universitat en l'anomenat procés d'habilitació, en realitat un concurs-oposició. És també preocupant el tractament tan superficial de la investigació. Es deixa passar l'oportunitat de fer un pas cap a l'estructura d'organització d'estudis que va definint l'espai europeu d'educació superior.

Aparentment tota la llei té caràcter d'orgànica.

S'anuncia una allau de disposicions que lligaran encara més curt les universitats públiques, mentre que, com ara, les privades gaudiran d'una àmplia llibertat d'organització i actuació i, tanmateix, a través del *Consejo de Coordinación Universitaria* podran intervenir

en qüestions relatives a les públiques.

No hi conté cap compromís per fer front als greus problemes de finançament de la universitat espanyola que té la comunitat acadèmica pitjor pagada de la Unió Europea i els ajuts més baixos als estudiants.

Tot indica que això es vol fer molt ràpidament. Per a mi, no és el projecte que necessita la universitat pública per millorar i fer front al futur: limita l'autonomia universitària, redueix la participació de parts essencials de la comunitat universitària i no ens dóna les eines de flexibilitat, llibertat i econòmiques que necessitem.

La Junta de Govern així ho ha reconegut en la seva reunió del 24 de maig. La nova llei hauria de ser de mínims i no una llei reglamentista com és l'actual avantprojecte.

o és el projecte que necessita la universitat pública per millorar i fer front al futur: limita l'autonomia universitària

■ **Enric Borràs Abelló**
Estudiant d'Història
Membre de la CEPC

ORIO L GIRONÈS

La reforma de la Llei de Reforma

Fa pocs dies, la ministra Pilar de Castillo presentà un avantprojecte de llei per a reformar la ja reformada llei que regeix les universitats —altrament dita Llei de Reforma Universitària (LRU)—. Aquesta proposta aparegué a tots els diaris i mitjans de comunicació en ben poques hores. Allò que més ressaltaren fou la suposada desaparició de la selectivitat. Però aquesta possible llei reformista inclou aquesta i altres novetats.

Davant d'això, la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans (CEPC) expressa el seu rebuig total a les diferents novetats que introdueix la reforma de la LRU presentada per la ministra d'educació.

Aquestes reformes suposen un fort atac contra l'ensenyament públic i el dret a l'educació. Ni la selectivitat desapareix (més aviat al contrari), ni tampoc es busca una millora de la docència o de l'accés a la universitat.

Considerem que la reforma proposada comporta una privatització genèrica de tot l'ensenyament universitari, i de l'accés a aquest; ja no es tracta simplement de privatitzar la gestió de diferents serveis de la universitat, sinó de privatitzar el propi dret d'accés a l'educació.

La nova llei proposa retirar la regulació pública de l'entrada a la universitat per traspasar-la a l'òrgan de govern de cada universitat.

Al mateix temps, però, la reforma també preveu una major presència i poder del Consell Social, ens integrat majoritàriament per representants de bancs i empreses. Per tant, seran aquests bancs i empreses els qui fixaran els criteris, segons les necessitats del mercat, de qui pot entrar o no a cada universitat. La

selectivitat no desapareixerà i, a més, no serà igual per a tothom.

D'altra banda, aquest nou sistema suposa l'aparició d'un procés de competència entre les universitats. Es fixa, també com a novetat, la creació d'una Agència d'Avaluació de les universitats que farà una classificació tot establint universitats de primera i de segona, amb les corresponents conseqüències de diferent finançament i qualitat de les mateixes i en les sortides professionals dels estudiants d'una o altra universitat. Sense deixar de banda que, si s'aprova aquesta llei, qui es reservarà

el dret a decidir el nombre de places que ha de tenir cada facultat, serà *el Estado*, i no la pròpia facultat o universitat.

Per què han de decidir a Madrid quants alumnes poden estudiar periodisme, dret o veterinària a la

Universitat Autònoma de Barcelona?

Davant d'aquesta proposta, els membres de la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans (CEPC) qualifiquem la reforma com una maniobra més de la dreta espanyolista i ultra-liberal per desmantellar l'ensenyament públic i aconseguir continuar el procés d'elitització i *uniformización* de l'ensenyament, que du a terme el Partit Popular.

A tall d'inflexió caldria pensar en aquesta qüestió: com pot ser que, com estudiants universitaris majors d'edat, puguem votar en les eleccions administratives en igualtat de condicions que qualsevol adult i, en canvi, a l'hora de votar pel Claustre, el nostre vot valgui menys que el d'un professor i amb la nova reforma, encara en valgui menys.

es diferents novetats que introdueix la reforma suposen un fort atac contra l'ensenyament públic i el dret a l'educació

El laboratori LGAI s'associa amb la companyia Idiada

El Laboratori General d'Assaigs i Investigacions (LGA) ha signat un acord amb l'empresa Idiada Automotive Technology. Ambdues empreses seran sòcies al 50%, anomenant-se LGAI-Idiada. L'empresa d'automoció realitza habitualment certificats de productes i sistemes de qualitat per a altres empreses. Aquesta unió pretén dinamitzar l'activitat certificadora de la qualitat en aquest sector.

Setmana de l'Estadística

La Setmana de l'Estadística organitzada pel Servei d'Estadística de la UAB tindrà lloc del dia 4 al 8 de juny. Durant aquests dies s'impartiran els cursos *Data and safety monitoring and interim analysis in clinical trials* i *Mixed models for longitudinal data with SAS*. Els cursos es realitzaran en anglès i sessions pràctiques amb ordinadors.

Més informació:

<http://www.uab.es/s-estadistica/>

Alarma a Ciències per robatoris

Des de principis del mes de maig es produeixen robatoris a la Facultat de Ciències. Aquests actes són duts a terme per joves aliens a l'àmbit universitari.

Els lladres roben d'amagat coses de poc valor, com CDs, claus, maletins, etc., aprofitant l'hora de dinar, que és quan hi ha menys gent als passadissos.

Des de mitjans de maig hi ha una parella de guàrdies jurats vigilant perquè aquests incidents no siguin crònics. No obstant, per a José Manuel Castellano, cap de consergeria de ciències, la millor mesura és la prevenció, com per exemple tancar els despatxos.

Els membres de l'MRG prenen les seves decisions de forma assembleària.

Els estudiants es mobilitzen contra la globalització

El Moviment de Resistència Global és un espai on els estudiants de la UAB poden fer les seves propostes de mobilització.

La reunió que el Banc Mundial (BM) tenia previst celebrar entre els dies 25 i 27 de juny a Barcelona per promoure el seu pensament globalitzador i neoliberal s'ha suspès finalment. Les accions que grups antiglobalització de tot el món estaven preparant per mostrar el seu rebuig en contra de la doctrina del BM ha provocat que Barcelona no es considerés segura per realitzar aquesta encontre. Això, però, no ha provocat que s'anullin les accions que ja es tenien previstes.

Va ser a partir de les mobilitzacions de Praga, al setembre de l'any passat, que es creà el Moviment de Resistència Global (MRG). Aquest moviment pren altres noms a diferents països del món, però els mou un mateix objectiu: lluitar plegats contra la globalització capitalista.

L'MRG també es troba representat a l'Autònoma, on estu-

diant de totes les facultats es reuneixen de forma assembleària per crear propostes no només en contra de cimera com la del BM, sinó en contra de la ideologia neoliberal que predomina en general. Allò que més els preocupa ara a l'MRG és com fer veure als universitaris que s'han de mobilitzar en contra de la globalització. Per això durant el mes de maig es posaren punts d'informació a totes les facultats i s'organitzaran xerrades sobre els efectes del pensament neoliberal en diversos àmbits com els mitjans de comunicació o el medi ambient.

El Moviment de Resistència Global tenia previst rebre la visita del Banc Mundial amb una gran manifestació on participarien anticapitalistes d'arreu del món. Malgrat la suspensió de la cimera, les mobilitzacions no s'han suspès ■

Ana Sánchez

Els microbiòlegs de l'IBB esperen l'acceptació de la patent de diagnosi de la Sida.

JOSÉ F. VÍLCHEZ

Diagnosi més ràpida de la sida

L'IBB ha demanat la patent per un dispositiu que detecta el virus en deu minuts.

L'equip de l'Institut de Biologia i Biotecnologia (IBB), encapçalat per Antoni Villaverde va demanar a finals de l'any passat a l'oficina espanyola de patents una llicència per un reactiu que identifica el virus VIH I (existeixen dos tipus: I i II) en deu o quinze minuts. La patent, que trigarà encara uns quants mesos a arribar, s'ha demanat pels dos tipus de virus. Tot i que el reactiu que diagnostica el virus VIH I no pot detectar el de tipus II, el permís s'ha demanat per tots dos perquè el mètode de detecció és similar en els dos casos i aviat descobriran el reactiu per al VIH II. Els virus es diferencien només per uns pocs gens de l'ADN.

En aquesta investigació han col·laborat universitats d'Holanda i Alemanya, i l'empresa farmacèutica Roche. La Universitat Autònoma, però, és qui ha presentat la sol·licitud de la patent i, per tant, n'és la propietària intel·lectual.

Segons Villaverde, encara estem lluny d'una vacuna, tot i que la seva aparició no es pot preveure. "La vacuna surt quan surt", diu el microbiòleg. Ens recorda que el VIH és un virus molt mutable i que, molt probablement, una possible vacuna no serà eficaç al cent per cent ■

Felipe Blasco
Daniel González

ORIOI GIRONÈS

Exposició sobre la bomba atòmica
La Facultat de Ciències de la Comunicació exposa una mostra de 40 cartells sobre les conseqüències que la bomba atòmica va tenir pels habitants de Japó. El títol és *La bomba atòmica i la humanitat*, i està presentada per la Nihon Hidankyo, la Fundació Autònoma Solidària i el Buró Europeu d'objectiu de consciència.

■ Casos pràctics en psicologia clínica

El proper 18 de juny tindrà lloc la conferència *Art-Terapia Psicocorporal*, dins del cicle *Casos Pràctics* de psicologia clínica, organitzada pel centre de Psicologia clínica i teràpia psicocorporal de Barcelona, en col·laboració amb la UAB. Ana Moreno, psicòloga clínica i Lucia Arilla, psicoterapeuta, seran les conferenciantes.

■ El CAC premia un estudi sobre els estereotips sexuals a la premsa

El treball de la professora del departament de Periodisme, Joana Gallego, *La premsa diària por dentro. Mecanismos de transmisión de estereotipos masculinos y femeninos en la premsa de información general*, ha rebut el XXIII premi a la investigació sobre comunicació de masses convocat pel Consell de l'audiovisual de Catalunya (CAC). En la investigació premiada també hi han participat els professors Elvira Altès i Jaume Soriano.

■ Monogràfic d'Anàlisi sobre la opinió pública

El passat mes d'abril es va publicar el darrer número, el 26, de la revista *Anàlisi. Quaderns de comunicació i cultura*, que publica la nostra universitat. Aquest nou monogràfic explora el vincle entre opinió pública i democràcia. Amb aquest número, l'equip de redacció de la revista espera haver consolidat el canvi d'orientació anunciat en els passats números 24 i 25, consagrats a la relació entre mite i cultura mediàtica, el primer, i al nexa entre narrativa i comunicació, el segon.

■ Èxit del Club Bàdminton Bellaterra

Els quatre jugadors del Club Bàdminton Bellaterra, únics representants catalans en competició, han aconseguit dos subcampionats al XXè Campionat d'Espanya de Veterans de bàdminton després d'arribar a cinc semifinals entre la competició individual, els dobles i els dobles mixtes.

■ Compromís amb el Fòrum de diàleg

Amb motiu de la clausura de l'Any Internacional de la Cultura de la Pau, promogut per la Unesco, les universitats de la xarxa de l'Institut Joan Lluís Vives han renovat el seu compromís amb els valors de la pau, la justícia i la diversitat. En aquest context Mercè Izquierdo Aymerich, Vicerectora d'Estudiants i de Promoció Cultural, aposta per un espai de comunicació on es miri "de resoldre els conflictes des del respecte i la convivència". Apunta, entre d'altres, drets fonamentals com la "presumpció d'innocència dels presos no jutjats encara per la llei".

■ Estem sols a l'univers?

El doctor Matteo Cavallo-Sforza de l'Institut de Física d'Altes Energies va exposar a la conferència *Intel·ligència extraterrestre: per què encara no ens han visitat?*, del dia 16 de maig a la sala d'actes de ciències, els motius que hi ha a favor i les raons que hi ha en contra perquè una civilització tan o molt més avançada a la humana no s'hagi comunicat amb nosaltres. Per pes científic actual guanyaren els arguments en contra de la vida i el contacte amb éssers extraterrestres intel·ligents.

El Jalg lluita pels drets dels homosexuals.

El Dia de l'Orgull Gai, lluita per la tolerància

El proper dia 28 de Juny se celebrarà, com és tradició des del 1969, el Dia Internacional de l'Orgull Gai.

El Jalg (Joves per l'alliberament Lesbià i Gai) va néixer l'agost de 1996 quan un grup de nois i noies de la UAB van decidir constituir una associació que lluités per a la normalització del fet homosexual en els diversos àmbits de la societat.

El Jalg però, opta per la participació de tothom, independentment de la seva opció sexual. Els 125 membres que actualment en formen part participen activament en la organització dels actes del Dia de la "dignitat" Gai.

A la Comissió Unitària 28 de Juny trobem, a més del Jalg, altres organitzacions de tota Catalunya com ara el CGB (Col·lectiu Gai de Barcelona), el Grup de Lesbianes Feministes, el Casal Lambda, el FAGC (Front d'Alliberament Gai de Catalunya) o el CTC (Col·lectiu de Transexuals de Catalunya). Els actes inclouen una manifestació (en l'edició de l'any passat hi van participar 11.000 persones), un acte amb l'escriptora i

periodista Empar Moliner o una exposició fotogràfica.

La lluita del Jalg no comença ni acaba el 28 de juny. Durant tot l'any realitzen activitats destinades a acabar amb les problemàtiques que envolten encara l'homosexualitat.

L'exemple més significatiu és la mostra anual de cinema gai-lesbic a la UAB, que el Jalg organitza en col·laboració amb el grup Cultura en viu. També du a terme cada any un cicle de conferències on diversos especialistes donen la seva visió del fet homosexual. A més, publiquen la revista *La Clau de l'Armari* i realitzen diversos tallers i cursos al llarg del el curs (de sexe segur o d'experiències de *sortida de l'armari*, entre d'altres) ■

Més informació:
e-mail: jalg@tau.uab.es
teléfon: 935812559

Ivan Falcó
Raúl Medrano

Cursos per treure un bon profit de l'estiu

Hi ha moltes maneres de treure-li el suc a l'estiu. Però una d'elles s'allunya de les propostes d'oci tradicionals, i ofereix als estudiants la possibilitat d'assistir als cursos d'estiu que proposa la UAB.

El programa porta per títol *Temes Universitaris Actuals*, i conté curssets sobre especialitats d'allò més diverses, des del món de la informació, la filosofia o l'art contemporani fins a la física o la creació de pàgines web.

Els diferents cursos s'organitzaran en dues tandes: la primera tindrà lloc a la Casa de Convalescència, a l'Hospital de Sant Pau de Barcelona (del 9 al 13 de juliol), i la segona s'impartirà al Campus de Bellaterra (del 16 al 20 de juliol).

Totes les opcions estan incloses en l'oferta de crèdits de lliure elecció de la universitat, i els alumnes que hi estiguin in-

El SIM també ofereix cursos d'estiu per a estudiants.

teressats poden matricular-se entre el 21 de maig i el 22 de juliol a les oficines de l'Institut de Ciències de l'Educació, situat a l'edifici del Rectorat.

D'altra banda, el Servei d'Idiomes Moderns de la UAB organitza per primera vegada cursos d'estiu a l'estranger, que s'impartiran del 25 de juny al 13 de juliol i del 16 de juliol al 3 d'agost a la ciutat universitària de Durham, al nord-est d'Anglaterra. El preu dels cursos és de 275.000 pessetes, i no inclou els bitllets del viatge. La oferta del SIM consisteix en 15 hores de classe a la setmana a la University of Durham Language Center, allotjament en una habitació individual i servei de mitja pensió en un *college*. Els interessats poden informar-se al telèfon 935812734 ■

Raquel Sans

Impuls de la literatura a la xarxa

La revista del Québec *Calliope* publica aquest mes un recull de textos d'autors catalans traduïts al francès. La iniciativa l'ha dut a terme Ricard Ripoll, professor de Filologia Francesa de l'Autònoma i director del GRES (Grup de Recerca d'Escriitures Subversives).

L'objectiu d'aquesta iniciativa és impulsar la literatura catalana a través d'Internet. Els texts

que s'han traduït tracten tot tipus de temàtica i estan inclosos en tot tipus de gèneres (com per exemple assajos, poesia, contes...). Els fragments dels textos que es publiquin a la revista quebequesa aniran seguits d'una petita ressenya del llibre al qual pertanyen. D'aquesta manera, segons Ricard Ripoll, es donarà a conèixer el nom d'escriptors catalans "marginals o marginats per la literatura acadèmica".

Així doncs, s'han estat recollint obres durant aquests últims mesos, de les quals s'ha fet una tria per a la seva posterior publicació amb l'únic requisit de donar l'autorització per la publicació parcial de l'obra.

D'altra banda, Ricard Ripoll també col·labora en una altra publicació del Québec, la revista digital *Jardin des muses*, amb tres anys d'experiència a la xarxa. Aquesta vegada serà el professor qui s'encarregarà de traduir textos poètics catalans al francès, però sense la participació del GRES. Les poesies traduïdes portaran una pintura que il·lustrarà l'obra i una música d'acompanyament com a suport audiovisual ■

**Cristina Ares
Ruth Asensio**

Llach: "Cantàvem al servei d'una llengua i una cultura"

El 18 d'abril es va inaugurar a la UAB el projecte "Tú, que parles català". L'acte central, celebrat al teatre de la Plaça Cívica del nostre campus, va comptar amb la participació del periodista Miquel Calçada (Mikimoto) i del cantant Lluís Llach. El cantant de Verges va parlar-nos de la importància que té el català en el món de la música i en tots els àmbits socials.

Malgrat que sempre has cantat en català, t'has plantejat obrir-te al mercat cantant en castellà com han fet altres artistes?

No. Jo no canto en català per fer la punyeta a ningú, sinó perquè és la meua llengua. I tradueixo les lletres als quatre idiomes

perquè és un senyal de respecte i de convivència en aquest estat plurinacional.

El fet de cantar en català fora de Catalunya, és una manera de mostrar la nostra llengua com a element distintiu de la nostra identitat?

Exacte. A mi m'agradaria que quan vagi a Madrid d'aquí una setmana vingués molta gent castellana a escoltar-me cantar en català.

La música en català actual, té aquesta intenció de defensar la llengua i la cultura catalana com fa uns anys?

Lamentablement no. Avui en dia, hi ha gent que treballa en la

cançó i en el rock i això ho sap i ho fa, però no hi ha el sentit de militància genèrica que tenia abans. Nosaltres abans no ens posàvem a cantar per anhels artístics, sinó per anhels de servei a una llengua i una cultura.

Per donar més dinamisme a la promoció de la campanya, els organitzadors han distribuït per diverses facultats del campus un seguit de set targetes que mostren d'una manera simpàtica situacions de la vida quotidiana on cal emprar la llengua catalana ■

**Xavi Villalvilla
Ferran Grau**

Lluís Llach durant l'acte de presentació.

Curs introductor

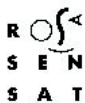
Història de Catalunya

En col·laboració amb:

Museu d'Història de Catalunya

Asociació de Mestres Rosa Sensat

Durada:	10 sessions de 2 hores cadascuna.
Dates:	Del 2 al 13 de juliol del 2001 (alumnes UAB i UPC). Del 2 al 20 de juliol del 2001 (alumnes UB).
Horaris:	Diari. Grups de 9-11, d'11-13, 12-14, de 16-18 i de 18-20.
Avaluació:	Continuada amb control d'assistència.
Crèdits:	Reconeixement UAB 1'5 crèdits, UB 2 crèdits i UPC 1 crèdit.
Matrícula:	2000 ptes. Material del curs inclòs.
Lloc:	A.M.Rosa Sensat (Av.de les Drassanes, 3. Barcelona). Casa de Convalescència (St.Antoni M ^a Claret, 171. Barcelona).

Matrícula oberta fins el 30 de juny

Matriculació:

- Tel: 93.412.57.33 (de 10 a 14h)
- e-mail: historiacatalunya@lamalla.net
- Web: www.accat.org/historia
- Pagament al c/c 2100 0747 21 0200196127 posant nom i cognoms.

■ **Esther Barbé**
*Catedràtica de Relacions
Internacionals i directora
de l'Institut Universitari
d'Estudis Europeus*

"Espanya no té un model de construcció europea"

Llicenciada en Ciències de la Informació per la UAB, va obtenir el diploma en Relacions Internacionals a l'Institut d'Estudis Polítics de París. Esther Barbé és des del 1994 la primera i de moment única catedràtica de Relacions Internacionals de totes les universitats catalanes i és especialista en temes de construcció europea.

MÍRIAM RODRÍGUEZ

Darrerament, sobretot des d'Alemanya i des de França, es parla d'avançar cap a una integració política dins de la UE, un cop realitzades la integració econòmica i la monetària. S'ha proposat la creació d'una Constitució Europea i fins i tot d'un Parlament bicameral com a òrgan de govern. S'avança en aquest sentit?

La situació és força complexa. Hi ha moltes propostes, sembla que s'ha superat l'antiga divisió entre alguns que volen més construcció europea, que són

supranacionalistes i altres que volen mantenir-se en un registre intergovernamental. En aquest moment els interessos són més complexos que això.

La proposta del canceller alemany Schröder és molt més concreta...

Una de les idees que sembla que transmet és la d'avançar en la construcció europea en el sentit de delimitar competències entre Unió i estats. El discurs està molt motivat per la pròpia estructura de l'estat alemany ja

"Des del punt de vista de la UE es veu gairebé com una obligació i un compromís històric l'ampliació cap a l'Europa Central i de l'Est".

que demana una construcció europea que comporti que moltes polítiques siguin renacionalitzades i directament gestionades des de l'interior dels estats, i en el seu cas des dels propis *landers*. Significaria una descentralització de la gestió política. Bona part dels diners que actualment van a la UE serien gestionats des del seu punt de partida.

La proposta alemanya no ha agradat gens al govern espanyol. Què defensa Espanya?

Espanya, en aquest moment, no té model de futur de construcció europea. La batalla entre Aznar i Schroeder ha fet que es posicionin un davant de l'altre amb el rerefons de l'ampliació.

És l'ampliació de la UE un procés irreversible?

Des del punt de vista de la UE es veu gairebé com una obligació i un compromís històric cap a l'Europa Central i de l'Est. De moment s'està negociant amb dotze països, fet que no significa que entrin tots dotze a la vegada. En el cas de Turquia, se li demana que modifiqui certs comportaments interns per esdevenir un Estat de Dret però hi ha disponibilitat per negociar. Això ens situa en una línia d'ampliació fins a 28 membres.

Bloqueig a l'ampliació

Com es posiciona l'estat espanyol en aquest tema?

En principi és favorable. Ara bé, Espanya pot utilitzar el bloqueig de l'ampliació com una eina política en defensa dels seus propis interessos. La imatge d'Espanya com contrària a la ampliació és molt recurrent en alguns països de l'Europa Central i Oriental. La raó fonamental del posicionament espanyol és econòmica: l'ampliació a altres estats més pobres comportaria una minva considerable dels fons estructurals que es reben. En canvi Alemanya, que també es mostra reticent a l'ampliació, ho fa per la por a l'allau migratori que podria patir.

Quines conseqüències econòmiques pot suposar l'ampliació? Pot significar un retrocés en el posicionament de la Unió Europea respecte els Estats Units i el Japó?

En principi, se suposa que tenir un mercat més ampli significa tenir més consumidors, sobretot si aquesta ampliació va acom-

■ **"Estem en procés de tenir una estructura militar pròpia de la UE"**

■ **"Els EUA avantposen els interessos industrials propis a les demandes de l'ONU"**

■ **"La pròpia globalització és la que dona vida a aquests moviments en contra"**

panyada d'inversió com sembla que ja s'està realitzant. En termes de comerç mundial, d'aquesta tripolaritat, a mig plaç es pot parlar de reforçament.

En un article de l'any 1995 comentaves que la dimensió política de la UE era molt menor que el seu poder econòmic i comercial, i argumentaves que la manca d'una política exterior i de defensa comú n'era la raó principal. S'ha produït cap canvi des d'aleshores?

Al Consell Europeu de Niça es va donar un pas endavant per a una política de defensa realment operativa. Finalment semblen superades les dues posicions tradicionalment enfrontades: la

Barbé és membre del Consell Assessor Internacional de l'European Journal of International Relations, una de les publicacions més prestigioses dins del camp d'estudi de les Relacions Internacionals.

liderada per França, que volia una estructura defensiva formada exclusivament per europeus, i una capitanejada per Gran Bretanya que apostava pel manteniment exclusiu de l'Aliança Atlàntica.

Què ha fet possible aquest canvi? L'actuació militar de francesos, britànics i nord-americans durant la dècada dels 90 a Bòsnia i a Kòsovo. A partir d'aquesta pràctica, els britànics han canviat la seva actitud, sobretot des de l'any 1998 amb Tony Blair, i han defensat la idea que la UE pugui disposar de capacitats militars. Estem en procés de tenir una estructura militar pròpia de la UE.

MÍRIAM RODRÍGUEZ

Institut capdavanter en estudis d'integració europea

L'Institut Universitari d'Estudis Europeus (IUÉE) va ser creat el 1985 i la seva adscripció a la UAB com a institut universitari va ser el 1992. L'IUÉE s'organitza com un centre de formació, d'estudis i d'investigació. Com a tal, compta amb professors associats i ajudants d'investigació, col·labora amb els màsters d'Estudis Europeus i publica els diferents treballs que es porten a terme a l'Institut. Entre els serveis d'ajuda a la investigació, l'Institut compta amb el Centre de Documentació Europea, que pertany a la xarxa de CDE de la Comissió Europea i, és dipositari dels documents oficials de la UE així com d'estadístiques i diverses publicacions. L'IUÉE organitza, en col·laboració amb departaments de la UAB i amb altres institucions diferents programes de postgrau destacant el Doctorat en Relacions Internacionals i Integració Europea i des del 1989 atorga, anualment, beques d'investigació. El 1999 l'IUÉE va ser elegit com a Pol Europeu Jean Monnet per la Comissió Europea pel conjunt d'activitats que desenvolupa en l'àmbit de la integració europea. Com a únic Centre Jean Monnet d'Excel·lència a Catalunya, assumeix una funció de pol dels estudis europeus i és la responsable d'apropar el debat europeu, no només a l'àmbit acadèmic, sinó també a la societat civil.

Amb quins objectius?

Fer operacions de manteniment de la pau, de gestió de crisi, d'ajuda humanitària, el marc d'allò que tradicionalment eren les funcions que hauria hagut de complir Nacions Unides. No és, per tant, una política clàssica de defensa col·lectiva.

Quin àmbit geogràfic cobrirà l'estructura militar de la UE?

No està definit. El que és cert és que al llarg dels 90 s'ha intervingut en accions d'ajuda humanitària a Ruanda de la mateixa manera que s'ha fet als Balcans. Tampoc cal esperar que la UE s'impliqui militarment a grans distàncies, entre d'altres coses perquè no hi pot arribar.

"Tampoc cal esperar que la UE s'impliqui militarment a grans distàncies, entre d'altres coses perquè no hi pot arribar".

Nacions Unides vs. EUA

Si la UE està enfortint la seva política exterior els que semblen que desafien a tothom són els Estats Units, que des de l'elecció de Bush com a president han fet un gir radical, com a mínim en les formes, del seu paper d'actor internacional. Com valors aquesta actitud nord-americana?

No és sorprenent. Al llarg de tota la campanya tant Bush com la seva assessora de seguretat nacional, la senyora Rice, ja havien apuntat que eren contraris a tota defensa de l'universalisme que fos contradictòria als interessos dels Estats Units. La no aplicació del protocol de Kyoto d'una banda i la no acceptació

dels tractats sobre míssils antibalístics signats amb la Unió Soviètica als anys 70 suposen un pols a la comunitat internacional en matèria de lideratge mundial.

Per què?

Perquè s'avantposen els interessos industrials i militars propis a les demandes de les Nacions Unides o als pactes de desarmament.

Els Estats Units condicionen el pagament del seu deute a Nacions Unides, d'uns 240 milions de dòlars, a la seva admissió en la Comissió de Drets Humans. Es pot parlar obertament de xantatge?

Aquest és un instrument que no s'utilitza per primer cop. En el marc de les Nacions Unides ha estat una eina habitual dels països amb contribucions més importants quan l'Assemblea General decideix polítiques contràries als propis interessos o es perd el control en l'implementació de certes decisions. França ho ha fet en altres ocasions amb temes de manteniment de la pau. En el cas dels Estats Units el recurs és habitual i les quantitats són extremadament importants.

Antiglobalització

Abans que es suspengués la cimera del Banc Mundial a Barcelona, s'esperava l'actuació dels moviments que es podrien agrupar sota el terme genèric d'antiglobalitzadors. Qui són i què pretenen?

Responen a inquietuds socials. Als anys 90 hi ha hagut una explosió d'aquests moviments, moltes vegades de caràcter transnacional. En l'estudi clàssic de les Relacions Internacionals entrarien dins dels actors internacionals no governamentals sorgits de la societat civil. Dins d'aquest moviment ens trobem amb antiglobalització en el sentit de ser crítics amb els processos

de liberalització econòmica o de defensa d'una identitat cultural o d'una identitat sexual. La globalització ha servit de catalitzador de moviments amb objectius a curt plaç molt diferents. És una mica contradictori però la pròpia globalització és la que dóna vida a aquest tipus de moviments.

Tenen doncs aquests moviments la possibilitat real d'incidir en la presa de decisions o almenys condicionar les grans organitzacions mundials?

Algunes ONGs que poden compartir objectius, segurament no comparteixen les formes ja que moltes vegades en les contra-

"Una de les idees que sembla que transmet Schröder és la d'avançar en la construcció europea delimitant competències entre Unió i Estats".

cimeres es fa ús de la violència. Poden ser ONGs que després estiguin representades a Nacions Unides, i per tant sí que poden incidir directament en la presa de decisions.

Com valoren els moviments antiglobalitzadors els organismes internacionals o els governs nacionals?

No tots aquests moviments són vistos negativament per tots els governs o per les empreses, ja que una acció concreta els permet renegociar una sortida beneficiosa pels seus interessos ■

Agustí Alavés

Portugal, ara més a prop a través de l'Institut Camões

Tot i que està ben a prop, Portugal és per molts de nosaltres un país per descobrir. La seva influència a la resta de la península arriba a la Universitat Autònoma a través de l'Institut Camões, una iniciativa destinada a promocionar la llengua i la cultura portuguesa. José Saramago va inaugurar el nou centre a la Facultat de Traducció i d' Interpretació.

L'Institut Camões es troba a la Facultat de Traducció i d' Interpretació. La directora del centre és l'Helena Tanqueiro, professora de llengua i literatura portuguesa en aquesta mateixa facultat. Ella explica quina és la situació del portuguès en el món: "L'impuls de la llengua i la cultura portuguesa no neix en principi amb la voluntat de solventar mancances del portuguès". Segons Tanqueiro, "el portuguès no està en retrocés. Ben al contrari. Camões neix amb la voluntat de donar resposta a una forta demanda dels països estrangers per conèixer i apropar-se a la cultura portuguesa". El portuguès és la sisena llengua

del món segons la UNESCO, i la parlen uns 200 milions de persones. Els països on es parla portuguès són Portugal, Angola, Brasil, Santo Tomé, Cap Verd i Moçambic. Recentment, Timor Oriental ha adoptat el portuguès com a llengua oficial. A més, és una llengua present a organitzacions internacionals com la Unió Europea, l'Organització de la Unitat Africana, l'Organització d'Estats Americans i Mercosur.

Tanqueiro creu que "és una llengua en expansió, perquè passarà a ser segona llengua a molts països del món de parla hispànica mitjançant els acords bilaterals de Mercosur". Segons

això, l'espanyol passarà a ser segona llengua a Portugal o Brasil, i el portuguès serà segona llengua als països de l'Amèrica Llatina, mitjançant assignatures optatives o obligatòries, depenent del cas, a les escoles.

Els seus inicis

El 1932 es crea a Lisboa el Centro de Cultura Portuguesa. El 1992 es canvia el nom i passa a dir-se Institut Camões, en homenatge al més gran poeta i lletrat portuguès de tots els temps, Luís de Camões.

L'Institut Camões de Barcelona és la primera seu fora de Portugal a l'Europa comunitària. Ja n'hi ha a Bucarest, Àsia, Amèrica i Àfrica. Tot i que aquesta és la seva primera seu, ja hi havia una delegació a Vigo i representacions a Barcelona mateix, Madrid i Lleó que eren i són lectorats: centres que coordinaven activitats relacionades amb la cultura portuguesa però a petita escala. L'institut que hi ha a la UAB, doncs, és el primer i el principal fins que no s'obri el de Madrid.

Ja des dels seus orígens, l'Institut Camões pretén promocionar la llengua i la cultura portuguesa fora de Portugal en tots els àmbits, tant en arquitectura com en cinema, música, dansa, disseny o literatura. Segons els seu president, l'historiador Jorge Couto, la UAB és "un lloc estratègic per l'entitat", i destaca que la Universitat Autònoma és la primera a Europa que "respon de forma dinàmica a la iniciativa".

D'altra banda, la directora de l'Institut Camões a Barcelona, Helena Tanqueiro, assegura: "sempre ha existit una forta vinculació històrica entre Portugal i Catalunya, a més d'unes relacions excel·lents entre la UAB i Camões. Un bon exemple d'aquesta sintonia és l'amistat entre els escriptors Ignasi Rivera

■ **El portuguès és la sisena llengua del món segons la UNESCO, i la parlen uns 200 milions de persones a tot el món**

■ **Promocionar la llengua i la cultura portuguesa fora de Portugal en tots els àmbits, tant en arquitectura com en cinema, música, dansa, disseny o literatura és el que pretén l'Institut Camões**

i Rovira i Fernando Pessoa durant l'època del Modernisme". A més de promoure la llengua portuguesa en tots els àmbits, a les universitats i com a llengua de comunicació internacional, l'Institut Camões busca la divulgació de la cultura i la literatura en llengua portuguesa. Es fomenten no només els escriptors de Portugal, sinó també tots aquells que, tot i ser d'altres nacionalitats, escriguin en portuguès.

Un altre dels seus objectius és treballar conjuntament amb les ambaixades i coordinar el treball que es fa a diferents centres per

A dalt, entre d'altres, José Saramago i el rector de la UAB, Carles Solà, a la inauguració. A sota, l'acte de presentació de l'institut.

fomentar la cultura portuguesa. Per tal de ser un centre de recursos i materials per tothom que vulgui informar-se sobre la cultura portuguesa, l'Institut aplica les noves tecnologies a la traducció, com és el cas d'un curs de tradumàtica, organitzat per Camões i la UAB, que actualment es fa a Portugal i properament es farà aquí. A la vegada, s'organitzaran conferències, xerrades, exposicions i tota una sèrie d'activitats que el centre de la UAB coordinarà a Catalunya, les Balears i València. L'any vinent, l'Institut oferirà assig-

Saramago, present a la inauguració de l'Institut Camões a Barcelona

L'escriptor portuguès i premi Nobel de Literatura de 1998, José Saramago, va presenciar la inauguració del nou Centre de Llengua Portuguesa a Barcelona. Saramago va afirmar que prefereix unes bones relacions culturals entre Catalunya i Portugal a unes òptimes relacions econòmiques. Va afegir que els lligams entre aquestes dues cultures "millorarien si Espanya fos algun dia un Estat Federal, perquè llavors seria més fàcil un mosaic ibèric amb una relació circular constant".

natures de lliure elecció per tots els estudiants de la Universitat Autònoma i a partir d'octubre, al consolat, es donaran cursos de llengua portuguesa.

Es preveu que en el proper curs sigui efectiva la càtedra Camões a la Facultat de Traducció i d'Interpretació. Aquesta no consistirà en nomenar un catedràtic, sinó en oferir un seguit de conferències i seminaris donats per diferents convidats amb la intenció d'apropar-se a la realitat portuguesa d'avui dia.

El mes de maig va haver una exposició a la biblioteca d'Humanitats sobre les obres de

Placa d'inauguració i interior del despatx de l'Institut Camões.

Saramago traduïdes a altres llengües per tal de fomentar, impulsar i becar a persones expertes en la traducció del portuguès al català i al castellà. Helena Tanqueiro no dubta en assegurar que incidir en la investigació de la traducció i de la llengua portuguesa és formar experts.

Premi anual de Traducció Giovanni Ponteiro

Amb aquesta voluntat s'ha creat el premi anual de Traducció Giovanni Ponteiro, la primera edició de la qual va ser donada per Saramago aquest any el dia

de la inauguració, amb la voluntat d'incentivar les editorials a publicar més traduccions del portuguès al català i a l'espanyol. Darrerament, en la inauguració de l'Institut Camões a la UAB, el seu president, Jorge Couto, va anunciar que aquest any també s'obriria seu a Newcastle, Ginebra, Oxford, Lyon, Varsòvia i Hamburg, i l'any vinent a l'Autònoma de Mèxic, la Nacional de Xile i la d'Extremadura ■

**Sergi Moles
Laia Ruich
Daniel Hernández**

Tens dubtes sobre la sexualitat, les drogues o la salut?

El Xiringu de la salut

Saps on dirigir-te per trobar una resposta a aquestes qüestions sovint delicades que no t'atreveixes a preguntar? El Xiringu és un projecte destinat a informar-te de temes com on trobar una associació de persones que pateixen al·lèrgies, com utilitzar els mètodes anticonceptius o què passa si prens drogues de síntesi.

El Programa de Salut de la Fundació Autònoma Solidària ha posat en marxa el Xiringu, un punt d'informació i assessorament sobre drogues, sexualitat i altres temes sanitaris. És un servei a la disposició dels estudiants de la UAB que no saben on anar o a qui recórrer quan senten preocupació, curiositat o es veuen afectats per qualsevol d'aquests temes de salut. El Xiringu no vol ser un punt de tractament de trastorns de la salut, sinó que intentarà ajudar els estudiants a prendre decisions respectuoses davant d'allò que pot afectar o millorar el seu estat físic i psíquic.

La Fundació Autònoma Solidària, mitjançant el seu Programa de Salut, ja fa temps que treballa en la prevenció de la Sida i altres malalties de transmissió sexual, i també fent propostes per una vida més saludable i sense riscos innecessaris. Aquesta tasca es realitza durant tot l'any amb accions com xerrades, activitats i tallers preventius.

Per tal de donar-se a conèixer, el Xiringu reparteix postals com aquestes per tot el campus.

El Xiringu és un programa impulsat per la Comissió Europea d'Assessorament sobre les Drogues entre universitaris, conegut com *Away from Home - en plenes facultats*, una iniciativa engegada a Gran Bretanya, Grècia, Alemanya i Espanya. L'ONG Fundació Salut i Comunitat és qui coordina aquest projecte al nostre país, i compta amb l'ajut de la Fundació Autònoma Solidària al Campus de la UAB. Precisament s'ha escollit aquest lloc per aplicar aquest projecte pilot pel fet de ser un campus on cada dia hi acudeixen uns 40.000 estudiants.

Proximitat i confiança

Allò més positiu del Xiringu és que els estudiants poden parlar d'aquests temes i informar-se a través d'un altre estudiant. La relació que s'estableix en aquest cas és més cordial, sense tanta tensió, més relaxada. La persona que vol parlar sobre aquestes qüestions delicades i que im-

pliquen un alt grau d'intimitat ho pot fer amb confiança, ja que es troba davant d'una persona de la mateixa edat, que també estudia i que en un moment donat podria tenir els mateixos problemes o dubtes. Fins i tot els companys de classe dels qui col·laboren amb el Xiringu no esperen a les hores programades, sinó que aprofiten qualsevol lloc i moment per exposar-los-hi els seus dubtes i problemes.

Així doncs, són els estudiants els que plantegen els seus dubtes i problemes, i també són estudiants qui responen i assessoren. El fet d'escollir aquest col·lectiu per dur a terme el projecte del Xiringu no vol dir que els estudiants siguin un grup de risc, però sí que apareixen com a persones que per edat poden veure's més influenciades per les drogues o tenir dubtes en el terreny de la sexualitat.

Els estudiants que arriben al Xiringu no solen tenir cap problema greu relacionat amb aquests temes, sinó que, en la majoria dels casos, busquen només informació sobre situa-

Els dibuixos són divertits i cridaners alhora que informen dels diferents trastorns o problemes que afecten als joves, com l'insomni, el consum de drogues, etc.

Estudiar tota la nit

Una de les tendències que observa el Xiringu és el consum de les famoses càpsules Katobeat entre els estudiants. Aquest medicament s'utilitza sobretot en època d'exàmens per poder estudiar durant tota la nit. Els Katobeats són un derivat de l'anfetamina que proporcionen vigília. Però poden arribar a ser perillosos, ja que mantenen el cap despert i no eviten que el cansament afecti el cos. "És com quan una persona ha pres drogues de síntesi, ha aguantat tota la nit sense dormir, però un cop s'ha posat dins del llit es troba en un estat físic i mental deplorable, com mort", explica Isidre Plaza.

cions quotidianes que es poden donar en la seva vida.

Els voluntaris que participen en aquest servei d'informació no han de tenir uns estudis específics per desenvolupar aquesta tasca. Des del programa de salut se'ls dona una formació sobre drogues, la qual cosa els permet tenir una noció global per respondre a les preguntes i atendre els estudiants. De dilluns a divendres se'ls pot trobar a l'Edifici d'Estudiants, els dimecres de 19 a 21 hores al Frankfurt de la Vila, i els dilluns d'11 a 17 al Bar de la Cívica. Cada setmana es fa una supervisió per fer un balanç de les consultes més prolífiques, els problemes més habituals que presenten els estudiants o el comentari de casos concrets.

Gent més informada

Pel que fa a les drogues ha desaparegut la figura del *ionqui*. Raquel Allepus, membre de la ONG Fundació Salut i Comunitat i del Xiringu, assenyala que les drogues "s'utilitzen com a eina de relació". "Les drogues estan associades a l'espai de festa i oci, on la gent està amb els amics i la gent que coneix", afirma la Raquel.

L'Isidre Plaza, membre del Programa de Salut Fundació Autònoma Solidària i del Xiringu, considera que "hi ha més informació sobre la Sida i la sexualitat, però encara hi ha molts tabús a l'hora de parlar d'aquests temes obertament". "Estàs fent un taller i a la gent li costa dir mamada, preservatiu o cunilingüis. Has d'animar molt a la gent perquè comenci a parlar i a plantejar dubtes. Llavors te n'adones que potser no hi ha tanta informació i que centres com el nostre són imprescindibles", opina l'Isidre Plaza ■

**Xavi Martí
Joan David Porté**

F2i: El centre de les noves tecnologies

L'expansió de les noves tecnologies i de la indústria comunicativa ens ha portat a la societat de la informació, un entorn on treballa la Fundació Indústries de la Informació a Sabadell.

La Fundació Indústries de la Informació, l'F2i, és un centre privat que pertany a la Universitat Autònoma i que es dedica a la formació i recerca sobre les tecnologies de la comunicació. L'F2i va néixer a finals de 1998 de la mà de la UAB, amb el recolzament de l'Ajuntament de Sabadell i de quatre empreses privades del sector comunicatiu.

Segons el director de l'F2i, Joan Pere F. de Losada, l'objectiu del centre és "impulsar el coneixement de les noves tecnologies, desenvolupar-ne l'ús i formar nous professionals". Aquest centre és un exemple d'interacció entre el món universitari i l'empresa privada.

Formar i innovar

F2i té com a objectiu aconseguir l'ús intensiu de les tecnologies i de la societat de la informació. El seu pla d'activitats es divideix en la transmissió de coneixements (amb una formació espe-

Des del passat mes de gener, aquesta és la seu de l'F2i.

cífica i una àrea de difusió) i la innovació. La formació específica consta de programes de postgrau de la UAB com el Màster de Direcció de la Innovació en les Empreses de la Societat de la Informació o cursos sobre temes d'interès gestional, de comunicació o tecnologia. Aquests cursos són a temps parcial, per a gent que ja treballa. S'imparteixen els divendres i dissabtes. L'àrea de difusió són seminaris de màxima actualitat tecnològica (internet a les empreses, internet i telefonia mòbil, o dades i multimèdia per la xarxa).

El departament d'innovació fa recerca entorn les tecnologies. Per exemple, com poden utilitzar-les els discapacitats, l'impacte tecnològic a les administracions locals o com millorar la societat de la informació a les autonomies ■

**Sílvia Tortosa
Eugènia Riera**

■ **Un día de la vida de José Castán Tobeñas. Antonio Serrano González. Valencia, Tirant lo Blanch, 2001; 342 pàgs., 5.950 ptes.**

Aquest llibre analitza la cultura jurídica d'un període dilatat de la història espanyola, el que es correspon amb el protagonisme de la figura de José Castán Tobeñas, jutge estrella del franquisme i punt de referència durant més de vint anys per a estudiants i opositors de dret. L'assaig recorda la biografia del que va ser president del Tribunal Suprem des de 1945 fins a la seva jubilació, l'any 1967. D'altra banda, el llibre descriu les relacions del règim amb el poder judicial.

■ **Als dos costats de la frontera. Relacions polítiques entre exili i interior a la posguerra, 1939-1948. Francesc Vilanova i Vila-Abadal. Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Biblioteca Serra d'Or, 2001; 237 pàgs.**

Durant els primers anys de la dictadura franquista, una part de la lluita contra la dictadura es va descabdellar als dos costats de la frontera. Els treballs reunits en aquest volum presenten alguns dels elements que van compondre la complexa panoràmica d'aquests anys.

Les pàgines d'aquest llibre citen anècdotes i situacions molt diverses: des dels esforços del que quedava de la Generalitat republicana per aconseguir una mínima capacitat econòmica per ajudar a organitzar aquest exili massiu de catalans, fins als intents per trobar una

■ **Violència social i poder polític. Sis estudis sobre la Catalunya contemporània. Albert Balcells. Barcelona, Editorial Pòrtic, Col·lecció Monografies, 2001; 285 pàgs., 3.300 ptes.**

Recull d'estudis que tenen en comú el fenomen de la violència subversiva des de baix i la violència repressiva estatal a la Catalunya contemporània. El primer, i més extens, analitza la violència en la lluita de classes a Barcelona del 1913 al 1923, els anys del pistolisme. El segon estudi tracta el socialisme i el laberint català fins l'any 1936. El tercer estudia les relacions entre el president Manuel Azaña i la realitat catalana durant la guerra civil. El quart parla del destí dels edificis eclesiàstics a la Barcelona del 1936 al 1939, amb una interpretació del context. El cinquè ofereix el primer estudi del consell de guerra contra el dirigent anarcosindicalista Joan Peiró, el 1942; i, finalment, el sisè segueix l'evolució de les relacions entre els catalans i el servei militar al llarg dels segles XIX i XX.

sortida al conflicte polític i institucional del moment.

L'anàlisi s'atura just en el moment en què desapareixen les velles forces polítiques, a l'interior i a l'exili, i nous nuclis opositors agafaran la iniciativa en la llarga i dura batalla contra el franquisme amb personatges i visions renovades.

■ **Ricard Guillem o el somni de Barcelona. El primer empresari català de la història.**

José Enrique Ruiz-Domènec. Barcelona, Edicions 62, 2001; 221 pàgs., 2.250 ptes.

Llibre d'història que constitueix una sòlida aportació al coneixement del passat de

Catalunya i del Mediterrani. L'autor sap donar la forma àgil d'una novel·la a un rigorós treball d'arxiu, inscrivint-se en la línia més renovadora de la història narrativa. Ens dibuixa un panorama fascinant de la Catalunya immediatament posterior a l'any 1000, a més del retrat de la Barcelona històrica i del seu entorn.

■ **Identitat, pertinença i primàcia a l'escola. La Bellaterra, UAB, Servei de Publicacions, 2001; 366 pàgs., 2.500 ptes.**

Aquest llibre recull alguns dels materials que es van fer servir per dur a terme el Programa de Formació de Formadors en Relacions Interculturals i Risc de Marginalització Social, explicant els processos de desenvolupament del mateix programa, i permetent l'acostament a les reflexions teòriques i pràctiques d'aquest estudi. Les seves pàgines contenen l'esforç de formadors, escoles, mestres i inspectors per adaptar-se a la creixent incorporació d'alumnes amb orígens culturals, geogràfics i lingüístics cada vegada més diversos. Aquest és un intent per aconseguir modelar les bases psicopedagògiques necessàries per poder oferir una educació basada en la convivència i la tolerància, dins la vessant intercultural tant present actualment a les nostres escoles.

■ **Tots els professors i professores poden fer-nos arribar les seves novetats per tal de donar-les a conèixer a la comunitat universitària.**

Conèixer el món **real** amb estudis **virtuals**

La llicenciatura de Geografia és la primera que es llença a la virtualitat des de l'Autònoma. Al curs 2001-02, quaranta estudiants tindran la possibilitat d'aprendre com és el món que trepitgem mitjançant un ordinador i una connexió a Internet. Potser en poc temps la universitat *on-line* serà una realitat... virtual, és clar.

Llicenciatura
de Geografia

Estudis U@B en xarxa

CIÈNCIES SOCIALS

Com va dir Pau Vila, "la geografia es fa amb els peus tant o més que amb el cap", però a partir del curs vinent també es farà amb els dits. Sí, sí, al setembre s'estrenarà el primer curs virtual de la llicenciatura de Geografia, i només primer. La resta de cursos s'afegiran successivament.

Segurament ja us esteu imaginant mapes tridimensionals, la recreació virtual d'un volcà estrombolià explotant i fins i tot imatges que se superposen per tal de fer notar els canvis que l'erosió, que el temps, ha causat en l'orografia de Montserrat, per exemple, o la degradació gradual que la mà de l'home provoca en el pulmó del món, la selva de l'Amazones.

Teniu via lliure per deixar volar la imaginació i pensar en la potencialitat d'aquest nou mèn-

tode. La tecnologia aplicada per l'Oficina Autònoma Interactiva Docent (OAID) –encarregada del disseny informàtic de la llicenciatura– en aquest projecte pilot permet moltes coses, però encara no s'han explotat tots els recursos. Jesús Hernández Reyner, coordinador de Geografia virtual a l'OAID, ens comenta: "Intentarem aprofitar al màxim l'aspecte visual, amb aplicacions fetes expressament per aquesta carrera". Però concretem, concretem: "Des del punt de vista dels mapes, no hi ha encara mapes en 3D, però ja hi ha preparats mapes per capes, de manera que en una part se't mostra la part política, una altra només rius o carreteres, etc."

Aprofitar els recursos

No cal emocionar-se gaire amb aquestes aplicacions tan amenes

La llicenciatura de Geografia és la primera que es podrà estudiar via internet a la UAB.

i fins i tot espectaculars, perquè la carrera haurà de ser seguida normalment i, com ens explica Jesús Hernández, "l'ensenyament virtual no implica una desconexió del professor i del dia a dia de les classes". Del que no es desempallegaran els alumnes de Geografia serà dels exàmens presencials (no podia ser tan bonic, oi?). De fet només hi haurà dos moments de presencialitat obligatòria durant el curs: el dia de la matrícula (almenys al primer curs) i els de l'avaluació. Aquesta clàusula potser evitarà l'obertura d'aquesta carrera virtual als estudiants que viuen a Amèrica del sud, però no tot està decidit encara, així que s'ha de deixar una porta oberta, segons el coordinador de la llicenciatura. El que sí sabem segur és que el projecte ja va ser un èxit al Saló

■ "Intentarem aprofitar al màxim l'aspecte visual, amb aplicacions fetes expressament per a aquesta carrera"

■ "L'ensenyament virtual no implica una desconexió del professor i del dia a dia de les classes"

Les possibilitats que obren els ordinadors en l'aspecte visual són notables. S'hauran d'aprofitar.

de l'Ensenyament 2001 de la Fira de Barcelona, i que, tot i que és un projecte pilot, no ho és en el sentit que les coses puguin sortir malament. "No tenim intenció de deixar aquest projecte. Fins i tot pensem en ampliar-lo a d'altres carreres en un futur pròxim", explica el coordinador de Geografia virtual.

La fredor de l'ordinador

Potser estudiar una carrera virtual no sembla tan atractiu com venir a la universitat, amb totes les possibilitats de noves relacions (i grans festes) que aquesta representa a priori, però és que aquesta llicenciatura de Geografia no està pensada per joves estudiants de 18 anys, habituats a desplaçar-se al lloc d'estudi i amb tot el temps del món, sinó per gent més gran,

Una llicenciatura independent

L'accés a la nova llicenciatura virtual serà independent a la de la llicenciatura presencial. Tant la preinscripció com la nota de tall d'una i de l'altra seran diferents. Tot i això, la titulació que s'obtindrà sí que serà la mateixa. La llicenciatura de Geografia virtual serà oficial, amb estudis reglats, homologats i publicats al BOE. El que no sabem és si la publicació oficial serà *on-line* o en suport paper. Potser no ho sabrem fins d'aquí a quatre anys.

persones que ja estan a una altra fase de la vida, amb la seva feina i potser la seva família consolidada i que "no podrien cursar els estudis si no els ofereixes aquesta via", com ens explica Jesús Hernández, coordinador de Geografia virtual.

A més, la fredor que transmet l'ordinador pot contrarestar-se amb el nou fòrum que l'OAID posarà en marxa amb motiu de la nova llicenciatura, i que inclourà fotos dels estudiants. Aquesta forma de comunicació entre els estudiants i amb el professorat (les tutories *on-line* seran bàsiques pel correcte seguiment del curs) és molt utilitzada en les assignatures del Campus Virtual. Però fins ara s'emprava un fòrum gestionat per Altavista, que sovint es penja. Enguany serà el Ticeu (el servei de manteniment informàtic de la UAB) l'encarregat del fòrum, dissenyat per l'OAID. A més, la limitació d'usuaris a un nombre màxim de 40 (les places que hi ha en joc) farà més àgil el servei. Tot el curs és de realització pròpia. Hi ha implicats un munt de vicerektorats, des del d'Ordenació Acadèmica i Qualitat Docent fins al Vicerectorat per a les Noves Tecnologies, passant pels encarregats d'establir el programa, professors de la Facultat de Geografia, lògicament. També el professorat serà l'habitual de la llicenciatura de Geografia, ja que no hi ha hagut necessitat de recórrer a gent expressament preparada per ensenyar a internet.

Ja veieu, conèixer el món i llicenciar-se serà potser més fàcil per ordinador, però a peu o fins i tot a vista d'ocell, segur que es pot arribar a conèixer millor el món, almenys el real ■

Més informació:
www.uab.es/interactiva/geogr@fia

Jordi González Teba

Avui dia a l'entrar en una discoteca es té una mica la sensació que el jovent només sap moure's de forma individual i desordenada. Però, de totes maneres, hi ha universitaris que estan interessats en aprendre els passos bàsics que amaguen els balls de saló.

Estudiants amb ritme

La història de la dansa és tan antiga com la història de la humanitat. No obstant això, és a partir dels anys 20, amb l'aparició d'una societat amb noves llibertats, quan hi ha un veritable avenç del moviment corporal. La influència llatina, africana i caribenya sobre la música, un fenomen que encara no s'ha aturat, ha inspirat la proliferació de sales de ball i de dances com la rumba, la samba, el tango i el *cha cha cha*. Aquests balls es mantenen vius entre els estudiants de la Universitat Autònoma de Barcelona. Un grup de residents de la Vila ens ho demostra a ritme de vals. Un jove interessat en els balls de saló ja no té excuses per no aprendre a seguir el ritme, encara que no tingui parella. En David i el seu company de pis, que viuen a la Vila, van decidir treure el nas al curs de balls de saló organitzat pel Club de

Residents de la Vila Universitària. En un altre pis, la Luva i les seves companyes van tenir la mateixa idea al veure els cartells que anunciaven aquest curset que es realitza cada dijous de 8 a 10 del vespre a l'Aula d'Estudiants de la residència universitària del Campus de l'Autònoma.

Tant en David com la Luva no tenien parella de ball. Però això no va ser cap problema, ja que allà es van conèixer i ara comparteixen els ritmes del *cha cha cha*, el ball amb el que més gaudeixen. La Luva confessa que els ritmes llatins, tot i ser els que prefereix, signifiquen per a ella més dificultat per les diferències amb els de la cultura russa, d'allà on és ella.

A primer cop d'ull podria semblar sorprenent que persones de poc més de 20 anys decideixin passar els dijous al vespre intentant sincronitzar els seus moviments. Esperanza Benaven-

Tot i que l'espai és petit, els alumnes del curs de balls de saló aprenen a moure's amb ritme.

te, la professora que imparteix aquest curs, considera que ja fa uns anys que hi ha hagut un resorgiment dels balls de saló perquè la gent jove també s'ho passa bé practicant-los i, a més a més, quan surten van a ballar i "si no saben ballar, no els queda més remei que seure". Per la seva banda, en David es mostra content amb els seus avenços i explica que aprofitarà els coneixements adquirits sobre vals i pasdoble a les festes del seu poble.

En parella

De totes maneres, els balls de saló segueixen sent una activitat ideal per la compenetració de la parella. Aquest és el cas de l'Àlícia, estudiant de Ciències Ambientals, i en Fer, de la Facultat de Traducció i d'Interpretació. L'Àlícia confessa que tota la vida s'ha interessat per la dansa, i que ja feia temps

■ Els balls de saló segueixen sent una activitat ideal per a la compenetració de la parella.

■ El primer semestre el Club de Residents ja havia organitzat un curset de balls de saló.

que buscava algun lloc on aprendre a marcar el pas, i fins i tot s'havia interessat per uns cursos organitzats pel SAF que al final no es van poder dur a terme. En canvi, en Fer no es va deixar portar fins al segon semestre quan finalment es van apuntar a la segona entrega d'aquesta activitat. El primer semestre el Club de Residents ja havia organitzat un curset de balls de saló. Davant la bona acollida per part dels residents, aquestes classes es van reprendre al segon semestre, aquest cop amb dos nivells diferenciats: iniciats i avançats. Tot i que l'Àlícia i en Fer es troben en el grup de principiants, ja saben donar les voltes del vals, encara que a causa del poc espai, de tant en tant tenen alguna topada amb alguna de les altres deu parelles. L'espai encara es torna més petit quan han de practicar els passos més llargs.

Una proposta comunitària

Aquesta iniciativa va ser proposada pels delegats de cadascun dels blocs de pisos de la Vila. Aquests es reuneixen periòdicament per decidir quines activitats tindran lloc en el Club de Residents. Tots els vilatans que vulguin participar en aquests cursos han de formar part del Club de Residents. Aquesta organització d'estudiants instal·lats a la Vila proposen altres activitats com són el Taitxí o campionats de futbol.

La Maite i l'Adriana ja es troben al grup d'avançats. Les dues, companyes de pis, ja van participar en aquesta iniciativa durant el primer semestre. Tot i que confessen que han passat molt bones estones, les dues estudiants es queixen de l'escassetat de nois en aquest curs. A la Maite, que ja havia tingut contacte amb els balls de saló, li ha servit, si més no, per aprendre el rol de noi i així poder compartir les classes amb l'Adriana.

Si ja en temps ancestrals la dansa era una forma d'expulsar els mals, relacionar-se amb les divinitats o amb la resta d'individus, avui en dia, a part de tractar-se d'una forma d'art, pot resultar una excel·lent teràpia per relaxar-se després de les classes o de la feina rutinària ■

**Agnès Cabezas
Bàrbara Barrera
Teresa Barberena**

■ AGENDA

CURSOS

■ **Curs d'estiu Normalitat vs. anormalitat en la psicologia de la personalitat (5ª edició).** El curs l'organitza l'Escola de Doctorat i de Formació Contínua de la UAB. El curs és de caire eminentment pràctic i s'estructura en dos blocs: teòric (8 h.) i pràctic (10 h.). Qui vulgui aprofundir sobre les diferències entre característiques normals i anormals de la personalitat, pot inscriure-s'hi per 30.000 ptes, amb l'únic requisit d'haver cursat 80 crèdits de qualsevol llicenciatura. Ofereix dos crèdits de lliure elecció. Se celebrarà del 16 al 20 de juliol de 16 h. a 20 h. a l'aula 3 de l'Escola de Doctorat de la UAB.

Més informació:
935811031 / 935812723
joaquim.punti@uab.es

CONFERÈNCIES

■ **El 14 de juny té lloc l'última conferència del**

cicle La Primavera Científica de la UAB. Parlarà el Dr. Miquel Molist sobre *Arqueologia a Síria. Origen de l'agricultura i la ramaderia*. La conferència tindrà lloc a la Casa de la Convalescència de la UAB de l'Hospital de Santa Creu i Sant Pau a Barcelona, C. Sant Antoni M. Claret, 171. Més informació: 934335000

PREMIS

■ **La Fundació Caixa de Sabadell convoca els Premis Fundació Caixa de Sabadell, que es divideixen en quatre apartats: Beques com a complement dels sistemes d'Ajuda als Estudis.** Premis a estudis que tinguin per objecte temes de caràcter social, econòmic i cultural, dedicats preferentment a les zones d'influència de la mateixa Caixa. Premis a programes culturals presentats per una

entitat legalment constituïda, que fomentin la cultura en qualsevol dels seus aspectes i que es concretin en un medi social concret. I també premis als programes socials, presentats per entitats, per tal de millorar la condició de medis socials concrets.

Més informació:
Fundació Caixa de Sabadell
Carrer d'en Font, 25
Telèfon 937259522

■ **Premis SGAE d'autors multimèdia.**

La Sociedad General de Autores y Editores convoca aquest concurs de premis SGAE per descobrir i premiar els millors autors d'obres multimèdia de la península. Podran concursar les pàgines web, CD-Roms, jocs, els productes educatius i productes empresarials en qualsevol de les llengües oficials de l'Estat Espanyol.

Més informació:
Fundación Autor
C. Bárbara de Braganza, 7
28004 Madrid
Tel. 915036878

■ **IV Premi de Periodisme**

Textil Pedro Morillo 2001 AITPA, l'Asociación Industrial Textil de Proceso Algodonero i Hilados Dusol S.A. convoquen aquest quart premi en memòria de Pedro Morillo, que va ser president de l'AITPA fins a la seva mort, l'any 1997. Podran presentar-se els treballs periodístics referents a algun aspecte socioeconòmic del sector tèxtil difosos a través de qualsevol mitjà.

Més informació:
Asociación Industrial Textil de Proceso Algodonero
Gran Via, 670
08019 Barcelona

L'ÚLTIMA COLUMNA

FE D'ERRATES

Referent a la notícia sobre "Fora d'Hores" (Campus núm. 8), ens envien noves dades sobre l'origen del programa que presentem en extracte:

"El taller va inventar-se l'any 1996 sense sortir per antena. El 1997 (...) van entendre que era possible transformar-lo en un programa emès per ràdio. (...) Des del primer moment (...) en vaig ser el coordinador (...) i sempre he intentat traslladar els meus modestos coneixements professionals als alumnes".

*Pere Font i Grasa
Professor Associat i
Redactor de RNE*

Felicity Hand voldria fer uns aclariments a l'entrevista del passat número: "No s'han fet les correccions corresponents.

Hi ha alguns errors de contingut i de noms. M'han tret algunes paraules fora de context a l'apartat sobre l'anglès a Internet i donat que no sóc especialista en qüestions de llengües, sinó de literatura i cultura postcolonial en llengua anglesa, no entenc perquè s'ha volgut donar tanta importància als EUA i el tema del castellà quan l'objectiu de l'entrevista era donar a conèixer altres països amb literatura anglòfona".

SUMERGETE EN LA AVENTURA

¡Aprende a bucear!

Te ofrecemos una combinación ideal para que puedas disfrutar de este deporte:

- 10 clases teóricas en Barcelona / Begur
- 6 Inmersiones en el mar (Costa Brava)
- Horarios Flexibles
- Grupos reducidos
- Equipos propios
- Material incluido en el curso
- Carnet Internacional de buceo

Precio: 47.000,- Pts.

Llámenos al 93. 406 84 14.
Te organizamos además el alojamiento.

■
María Dolores
López Fernández
Estudiant de Química

EULÀLIA COMAS

“Sóc **súperfeliç** sent **monja**”

Perdona...però tu què hi fas aquí? Estudies aquí? Magisteri? Era un dia que estava dinant en un dels bancs de la plaça Cívica quan un noi se li va atansar, amb els ulls escudrinyant-li el seu vestit de monja, sorprès, amb timidesa però vessant curiositat. Quan ella, María Dolores, li va respondre Química, el noi va quedar-se “quadrat”, explica amb un somriure entremaliat. María Dolores té 25 anys. Quan en tenia 18, va decidir que es faria monja, un desig que ja fregava des de la infància, atreta per la seva forma de vida i l'absoluta dedicació a la gent. A la família no li va sorprendre, perquè d'adolescent es movia entre un cercle d'amistats molt religiós. No obstant això, els seus pares li aconsellaren que abans de recloure's en el món religiós, conegués el que deixava. Se'n va anar de Canàries a Barcelona i de Barcelona a Roma per estudiar Ciències Religioses durant tres anys. I de la capital italiana al Colegio de la Pureza de María de Barcelona i a l'Autònoma, a aprende

Química. Per a ella, la Química, així com la resta de ciències, està estretament lligada a Déu. “Admiro la grandesa de Déu per fer aquest ordre i la de l'home per trobar-lo”, diu amb una passió que resideix en una obertura ocular accentuada. Però estudiar Química no només l'ha endinsada en el camí pres per la humanitat “per llegir allò escrit per Déu”, sinó que li ha permès entrar, per primer cop, en un ambient, l'universitari, que no és religiós. I l'experiència ha estat plenament satisfactòria. El fet que a la universitat els valors religiosos no estiguin precisament a l'alça li ha permès afermar els arguments en favor de la seva condició i confirmar que ser monja l'omple. “Sóc súperfeliç sent monja!”, exclama. María Dolores, a més, valora el respecte que li han demostrat els companys. No només hi manté una relació cordial, sinó que alguns li demanen consells, fins i tot amorosos. Considera que li és més fàcil que a la resta de noies establir amistat amb nois atès que

“L'amor exigeix sacrifici”, conclou María Dolores.

aquests la veuen com una dona casada, i per tant, ambdues parts saben que la relació que comparteixen no pot traspassar l'amistat. Segons ella, la gent que l'envolta associa el fet de ser religiosa amb una persona que ajuda, que escolta, una qualitat que és escassa i amb molta demanda. I és per aquest motiu que li agrada vestir-se amb l'hàbit, ja que permet a la resta identificar-la amb aquests valors. L'amor i el sexe són alguns dels temes que més li plantegen els seus companys. María Dolores ho té clar. “Jo estic enamorada de Déu”, sentència amb fermesa. A banda d'això, assenyala que, a l'igual que les noies amb xicot, es fixa amb els nois, però assenyala que és impossible enamorar-se de dues persones a la vegada. Sobre el sexe, “la comunió íntima de dos cossos”, creu que només és lícit quan les dues persones s'estimen i que aquest “està destinat a portar vida”, i afegeix que “no portar-la és ser egoista” ■

Eulàlia Comas

Programes de doctorat 2001-2002

Ciències Experimentals i Tecnologies

Biologia
Biologia cel·lular
Bioquímica i biologia molecular
Biotecnologia
Ciència de materials
Ciències ambientals
Enginyeria electrònica
Física
Geologia
Doctorat interuniversitari en Història de les ciències
Informàtica
Matemàtiques
Química
Química teòrica i computacional

Ciències Socials

Antropologia social i cultural
Ciència política i de l'Administració.
Comunicació audiovisual i publicitat
Creació, estratègia i gestió d'empreses
Demografia
Didàctica de la llengua i de la literatura
Didàctica de les ciències i de les matemàtiques
Didàctica de les ciències socials
Doctorat Internacional en anàlisi econòmica
Dret del comerç i de la contractació
Dret públic.
Economia aplicada
Educació ambiental
Educació i societat
Geografia
Història i institucions econòmiques
Percepció, comunicació i temps
Periodisme i ciències de la comunicació
Psicologia de l'aprenentatge humà
Psicologia de la comunicació
Psicologia social
Qualitat i processos d'innovació educativa
Relacions internacionals i integració europea
Seguretat i prevenció
Sociologia

Ciències de la Salut

Anatomia patològica
Ciències dels aliments
Cirurgia
Farmacologia
Genètica
Immunologia
Medicina i sanitat animals
Medicina interna
Microbiologia
Neurociència
Pediatria, obstetrícia i ginecologia
Producció animal
Psicopatologia infantojuvenil
Psiquiatria i psicologia mèdica
Salut pública i metodologia de la recerca biomèdica

Ciències Humanes

Arqueologia i història antiga i medieval
Arqueologia prehistòrica
Art
Arts escèniques
Ciència cognitiva i llenguatge
Filologia anglesa
Filologia clàssica
Filologia espanyola
Filosofia
Història comparada social, política i cultural
Humanitats
Lingüística aplicada a les llengües romàniques
Literatura catalana
Llengua catalana
Musicologia
Teoria de la literatura i literatura comparada
Teoria de la traducció

**Tot el coneixement
al teu abast**